

SFS 2000:352

Utkom från trycket
den 7 juni 2000

Lag om ändring i varumärkeslagen (1960:644);

utfärdad den 25 maj 2000.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om varumärkeslagen (1960:644)

dels att 4 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 4 a §, av följande lydelse.

4 §² Rätten till ett varukännetecken enligt 1–3 §§ innebär, att annan än innehavaren inte får i näringsverksamhet använda ett därmed förväxlingsbart kännetecken för sina varor, vare sig på varan eller dess förpackning, i reklam eller affärshandling eller på annat sätt, däri inbegripet också muntlig användning. Vad som nu sagts skall gälla oavsett om varan tillhandahålls eller är avsedd att tillhandahållas här i landet eller utomlands eller också hit införs. Är i fall som avses i 2 § kännetecknet inte inarbetat i hela landet, gäller rätten endast inom det område där kännetecknet är inarbetat.

Som otillåten användning enligt första stycket anses, att någon vid tillhandahållande av reservdel, tillbehör eller liknande, som lämpar sig för annans vara, åberopar dennes kännetecken på sådant sätt, att det kan ge sken av att vad som tillhandahålls kommer från kännetecknets innehavare eller av att denne medgett kännetecknets användning.

4 a § Rätten till ett varukännetecken enligt 1–3 §§ hindrar inte att någon annan än innehavaren använder kännetecknet för varor som innehavaren, eller någon med innehavarens samtycke, under kännetecknet fört ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Första stycket gäller dock inte när varornas skick har förändrats eller försämrats sedan de förts ut på marknaden eller när det finns någon annan skälig grund för innehavaren att motsätta sig användningen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Per Hall
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1999/2000:93, bet. 1999/2000:LU23, rskr. 1999/2000:219.

² Senaste lydelse 1992:1686. Ändringen innebär att tredje stycket upphävs.

